

На основу члана 142. и 144. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05, 81/05-исправка, 83/05-исправка, 64/07, 67/07-исправка, 116/08, 104/09 и 99/14) Жалбена комисија Владе - Веће у саставу: Веселин Лекић председник Већа, Снежана Новићевић и Петар Шпадијер, чланови Већа, на седници одржаној 10. новембра 2016. године, одлучујући по жалби А.А. запосленог у Министарству унутрашњих послова, Управи граничне полиције, изјављеној на Решење Министарства унутрашњих послова, 08/6 број: ... од 09.08.2016. године, у предмету исплате јубиларне награде, донело је следеће

РЕШЕЊЕ

Одбија се жалба А.А. запосленог у Министарству унутрашњих послова, Управи граничне полиције, на решење Министарства унутрашњих послова, Сектора за људске ресурсе, 08/6 број: ... од 09. августа 2016. године, **као неоснована**.

Образложење

Првостепени орган - Министарство унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе, донео је решење 08/6 број: ... од 09. августа 2016. године којим је одбијен захтев, А.А. запосленог у Министарству унутрашњих послова, Управи граничне полиције, за остваривање права на јубиларну награду за 2016. годину.

Првостепени орган је у образложењу ожалбеног решења навео: да је увидом у поднети захтев именованог, расположиву документацију, радну књижицу и кадровску евиденцију, утврдио да је А.А. засновао радни однос у Савезном секретаријату за унутрашње послове 30.06.1983. године, где је радио до 30.06.1992. године, а затим наставио рад у Министарству унутрашњих послова од 01.07.1992. године до 30.06.1998. године, потом у Савезном Министарству за иностране послове од 01.07.1998. године до 05.10.2001. године, и да је поново у Министарству унутрашњих послова од 06.10.2001. године; да је до дана подношења захтева остварио непрекидни рад у Министарству унутрашњих послова и другом државном органу у трајању од 33 године; да је захтев именованог за остваривање права на јубиларну награду за 2016. годину одбијен у складу чланом 13. Посебног колективног уговора за полицијске службенике, којим је прописано да запослени има право на јубиларну награду за непрекидан рад у Министарству унутрашњих послова и другим државним органима, и то за: 10, 20, 30, 40 година рада, те стога именованом се не може утврдити право на исплату јубиларне награде у календарској 2016 години, с обзиром на укупно остварени радни стаж од 33 године у државним органима.

Незадовољан наведеним решењем А.А. у жалби наводи да: сматра да је остварио право на јубиларну награду за укупан радни стаж од 30 година рада у Министарству унутрашњих послова, које је остварио закључно са 06.10.2016.године; да је дана 15.08.2013. године поднео захтев за исплату јубиларне награде, који му је одбијен Решењем 06/1 број: ... од 29.08.2013. године; да је тада обавештен да ће у 2016. години имати то право; да је у 2016. години поднео нови захтев за остваривање права на јубиларну награду за 2016. годину, те је стога очекивао ће у 2016. години остварити право на исплату јубиларне награде. Предлаже усвајање жалбе и утврђивање права на јубиларну награду у 2016. години.

Како је А.А. дана 20.09.2016. године непосредно поднео жалбу Жалбеној комисији Владе, Комисија - Веће је на основу члана 56. став 4, а у вези са чл. 223-228. Закона о општем управном поступку, својим актом Број: ... од 20. септембра 2016. године, предметну жалбу са списима предмета доставила првостепеном органу на даље поступање.

Првостепени орган је Жалбеној комисији Владе доставио жалбу са свим списима предмета која је у Комисију - Веће примљена на одлучивање 14.10.2016. године, под бројем: 120-01-1294/2016-01.

Првостепени орган, Министарство унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе, Одељење за односе са запосленима, својим актом ... од 10.10.2016. године је обавестио Жалбену комисију Владе да је жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица, као и да је

жалба неоснована јер је жалилац до дана подношења захтева остварио непрекидни рад у Министарству унутрашњих послова и другом државном органу у трајању од 33 године; те да је захтев именованог за остваривање права на јубиларну награду за 2016. годину одбијен у складу чланом 13. Посебног колективног уговора за полицијске службенике, којим је прописано да запослени има право на јубиларну награду за непрекидан рад у Министарству унутрашњих послова и другим државним органима, и то за: 10, 20, 30, 40 година рада.

Жалбена комисија Владе – Веће је, разматрајући изјављену жалбу; ожалбено решење и комплетне списе предмета, оценила да је првостепени орган правилно утврдио да је жалба допуштена, изјављена од овлашћеног лица и благовремена, те да је применом члана 229. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, број 30/10), узела предмет у решавање.

Жалбена комисија Владе - Веће је, разматрајући изјављену жалбу, ожалбено решење и комплетне списе предмета, утврдило следеће:

Члан 250. Закона о полицији („Службени гласник РС”, бр. 6/2016) предвиђа да: ако овим законом, прописима донетим на основу овог закона и посебним колективним уговором за полицијске службенике није другачије прописано, на права и дужности, рад и радне односе полицијских службеника, примењују се прописи о државним службеницима и посебан колективни уговор закључен у складу са тим прописима, општи прописи о раду и закон којим се уређује општи управни поступак.

Законом о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/2013 и 75/2014), у члану 120. тачка 1), прописано је да општим актом, односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду и солидарну помоћ. Под термином општи акт у смислу наведених одредаба Закона о раду сматрају се колективни уговор и правилник о раду, како је то наведено у члану 8. став 1. Закона о раду.

Посебним колективним уговором за полицијске службенике ("Сл. гласник РС", бр. 22/2015 и 70/2015 - Анекс) у члану 13. прописано је: да запослени има право на јубиларну награду за непрекидан рад у Министарству унутрашњих послова и другим државним органима(став 1.), и то: за 10 година рада – у висини једне просечне плате исплаћене у МУП-у, у месецу који претходи месецу исплате јубиларне награде(став 1. тачка 1.); за 20 година рада – у висини једне просечне плате исплаћене у МУП-у, увећане за 20%, у месецу који претходи месецу исплате јубиларне награде(став 1. тачка 2.); за 30 година рада – у висини једне просечне плате исплаћене у МУП-у, увећане за 30%, у месецу који претходи месецу исплате јубиларне награде(став 1. тачка 3.); за 40 година рада – у висини једне просечне плате исплаћене у МУП-у, увећане за 40%, у месецу који претходи месецу исплате јубиларне награде(став 1. тачка 4.); да просечна плата, у смислу овог уговора, подразумева плату без пореза и доприноса из плате(став 2.); За полицијске службенике који су право на јубиларну награду остварили у првој половини текуће године, јубиларна награда исплатиће се до краја јула, а за полицијске службенике који су право на јубиларну награду остварили у другој половини текуће године, исплатиће се до краја текуће године(став 3.).

Из наведеног следи да се на полицијске службенике примењује важећи Посебан колективни уговор за полицијске службенике("Сл. гласник РС", бр. 22/2015 и 70/2015 – Анекс) и да се услов за остваривање права на новчану јубиларну награду везује за прописани број година непрекидно проведених у радном односу у Министарству унутрашњих послова и другим државним органима.

Жалбена комисија Владе, полазећи од напред наведеног, увидом у списе предмета утврдила је: да је А.А. засновао радни однос у Савезном секретаријату за унутрашње послове 30.06.1983. године, где је радио до 30.06.1992. године, а затим наставио рад у Министарству унутрашњих послова од 1.07.1992. године до 30.06.1998. године, а потом у Савезном Министарству за иностране послове у периоду од 01.07.1998. године до 05.10.2001. године, и да је поново у Министарству унутрашњих послова од 06.10.2001. године; да је дана 01.07.2016. године поднео писани захтев за остваривање права на јубиларну награду у 2016. години; да је захтев именованог за остваривање права на јубиларну награду за 2016. годину одбијен ожалбеним решењем у складу чланом 13. Посебног колективног уговора за полицијске службенике, с обзиром да је остварио укупан радни стаж од 33 године у државним органима.

Имајући у виду наведено, ова Комисија-Веће је утврдило да је првостепени орган у потпуности утврдио чињенично стање и донео правилно и на закону засновано решење, односно правилно одлучио о праву жалиоца. С обзиром да је именовани радни однос засновао у Савезном секретаријату за унутрашње послове 30.06.1983. године, где је радио до 30.06.1992. године, а затим наставио рад у Министарству унутрашњих послова од 1.07.1992. године до 30.06.1998. године; да је у периоду од 01.07.1998. године до 05.10.2001. године, радио у Савезном Министарству за иностране послове и да је поново у Министарству унутрашњих послова од 06.10.2001. године, те да је до подношења захтева за исплату јубиларне награде у 2016 години, остварио непрекидан радни стаж у Министарству унутрашњих послова и другим државним органима, у трајању од 33 године, то није испунио услов за исплату јубиларне награде у 2016. години, у складу са Посебним колективним уговором за полицијске службенике, којим је прописано да се јубиларном годином рада сматра година у којој запослени навршава 10, 20, 30 и 40 година рада непрекидног рада у Министарству унутрашњих послова и другим државним органима.

Такође разматрајући остале наводе жалбе (да ни у 2013 години није остварио право на јубиларну награду) ова Комисија веће је оценила да исти нису предмет овог поступка нити од утицаја на другачије решавање ове управне ствари па их са тих разлога посебно не образлаже.

Према томе, ценећи наводе из жалбе, сваки понаособ као и жалбу у целини, изјашњење првостепеног органа, као и важеће прописе, Жалбена комисија Владе-Веће је утврдило: да је првостепени орган правилно и на закону засновано донео решење, односно одлучио да одбије захтев жалиоца, за исплату јубиларне новчане награде за рад у Министарству унутрашњих послова и другим државним органима и да је, сагласно изнетим чињеницама, жалба З.Ј. неоснована, те је одлучила као у изреци овог решења, сагласно члану 230. став 1. Закона о општем управном поступку.

Упутство о правном средству: Ово решење коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана његовог пријема, подношењем тужбе суду непосредно или поштом, уз коју се доставља препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице, ако таквих лица има.

**Решено у Жалбеној комисији Владе, у Београду
решењем број: 120-01-1294/2016-01 дана 10. новембра 2016. године**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
ЖАЛБЕНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ**

Веселин Лекић

Доставити:

- жалиоцу преко првостепеног органа
- првостепеном органу
- у архиву